

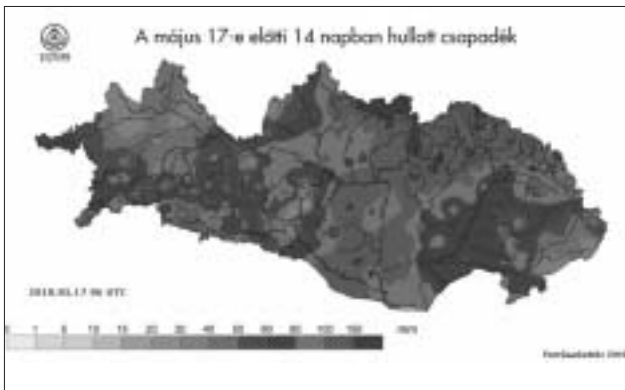
Két árhullám a borsodi Edelényben

Egy alföldi vízépítő mérnök dombvidéki árvizes tapasztalatai

Edelény város Borsod-Abaúj-Zemplén megyében helyezkedik el, a Bódva patak hirtelen kiszélesedő völgyében, Miskolctól 25 kilométerre.

A város valamivel több mint 10 ezer lelket számlál. Sohasem jártam ezen a gyönyörű vidéken korábban, és máig nem láttam a vízfolyást, amelyet pataknak neveznek, nevéhez illően viselkedni.

Az Észak-magyarországi Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (ÉKÖVIZIG) által 2010. május 17-én kiadott 2010/70. sz. Hidrológiai és hidrometeorológiai tájékoztatás és előrejelzés szerint az előző nap a patak vízgyűjtőjén újabb jelentős eső, zápor hullott, amelynek mennyisége nagy területen elérte, vagy meghaladta a 20-30 mm-t. A tájékoztatóból kiderül, hogy a kiadást megelőző két hétben rendkívül csapadékosan alakult a térség időjárása. A lehullott eső mennyisége szinte mindenhol meghaladta a májusi átlag kétszeresét, sőt, helyenként a megszokott érték három-négyszeresét észlelték.

**Dr. Dobi László felvételei (ezen az oldalon)
Edelényben készültek május 20-án**

Ráadásul a meteorológiai előrejelzés sem volt biztató.

Ezek az események indukálták, hogy az Alsó-Tisza vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (ATIKÖVIZIG) igazgatója, dr. Dobi László az OMIT 6238-OVF távmondata alapján az ÉKÖVIZIG működési területén kialakult árvízi helyzetre tekintettel kirendelte a 79 személyből álló (11 műszaki irányítót és 68 fizikai állományú dolgozót magába foglaló) szegedi kontingenst és vezetésével e sorok íróját bízta meg.

Az osztag 2010. május 17-én 16 órakor indult el az igazgatóság Műszaki Biztonsági Szolgálatának telephelyéről Hódmezővásárhely, Szentés, Kunszentmárton érintésével Miskolcra. Szálláshelyünk elfoglalása után rövid pihenő, majd a munkavédelmi oktatás megtartása következett. Már útközben is tartottuk a kapcsolatot az ÉKÖVIZIG Központi Ügyeletével, ahonnan a következő utasítást kaptuk: május 18-án 6 órakor jelentkezzünk az illetékes szakaszfelügyelőnél a Bódva jobb partján, Edelény belterületén, a 27. sz. főközlekedési út hídjánál. (Folytatás a 2. oldalon)

Két árhullám a borsodi Edelényben

Homokzsák-szállítmány május 20-án Ócsanáros térségében

(Folytatás az 1. oldalról, Kemény László felvételeivel)

Szomorú kép fogadott bennünket: éjszaka átszakadt a nyúlgát a híd alatt, a folyó jobb partján. Az árvíz az edelényi L'Huillier-Coburg-kastélyt fenyegette, amelyet az ország egyik legnagyobb és legjelentősebb barokk kastélyaként tartanak számon. Az áradat a kastélyhoz közeli holtágban talált utat és a városból az É-D irányú mélyvonulaton keresztül távozott. Két nap elteltével a szétterülés következtében elérte, majd elöntötte a város legmélyebben fekvő utcáját, a Katona József utcát. Itt a talajszerkezet felmarkolásával és a felmarkolt földanyag fóliázásával készült ideiglenes védmű, amelynek vízzáróságát homokzsákokkal erősítették meg. A rögtönzött gát elkészültével szivattyúk segítségével megkezdődhetett az utca víztelenítése. A szivattyúzás két nap alatt elérte célját.

A szegedi műszaki irányító csapat az említett híd és a tőle északi irányban elhelyezkedő ún. kisvasúti híd közötti töltésszakaszon a nappali árvízvédelmi munkálatok irányítását kapta feladatul. A patak töltései nem I. rendű árvízvédelmi töltések, hanem csak ún. depóniák, amelyek nincsenek megfelelően kiépítve és évi rendszerességgel karbantartva.

A depóniák keresztmetszete és magassága is igen változó. Helyenként 11 sor zsák magasságú nyúlgát építésére volt szükség a víz gátak között tartásához. A tetőzés 2010. május 19-én következett be, a valaha mért legnagyobb vízállás felett mintegy 60 cm-rel. Edelényben nincs állami vízmérce, de a kisvasúti híd jobb parti hídfőjén megjelöltük a most tapasztalt legnagyobb vízállást és az apadást követően láthatóvá vált a korábbi, 1974. évi LNV megjelölt szintje. A vízszintemelkedéssel folytatott harcot megnyertük.

A következő két nap a védmű állékonyságának növelésével telt. Bordás megtámasztásokat építettünk és helyenként a 2006. évi rendkívüli Tisza-völgyi árvízvédekezésnél sikerrel alkalmazott köbméteres tartályokat használtunk a mentett oldali töltésselő-tér leterhelése és állékonyságnövelés céljából.

A depóniák meglepően jól vizsgáztak. Az altalaj szerkezete pedig kifejezetten szerencsésnek mondható, hiszen a rendkívüli terhelés ellenére sem tapasztaltunk számottevő buzgárosodást. A leginkább gondot okozó árvízi jelenség a nagy mennyiségben megjelenő fakadóvíz volt, amely a Bódva patakka szomszédos utcák mélypontjain kellemetlenségeket okozott. (Folyt.: 3. old.)

Bordás megtámasztás a Bódva-kanyarban

A víz elérte Edelény mélyebben fekvő részeit (Katona József u.)

Két árhullám a borsodi Edelényben

(Folytatás a 2. oldalról)

A patakra nem jellemző lassú apadást követően fellélegezhettek az edelényiek. A város polgármestere 2010. május 24-én kezünket megszorítva, köszönétét kifejezve búcsúzott a szegedi vízügyesektől.

Egy hét telt el, amely „békeidőszaknak” volt nevezhető. A meteorológiai és hidrológiai előrejelzések, ha lehet, még a korábbiaknál is nagyobb árhullám levonulását prognosztizálták a Bódva patakon, illetve a Sajó teljes vízrendszerén.

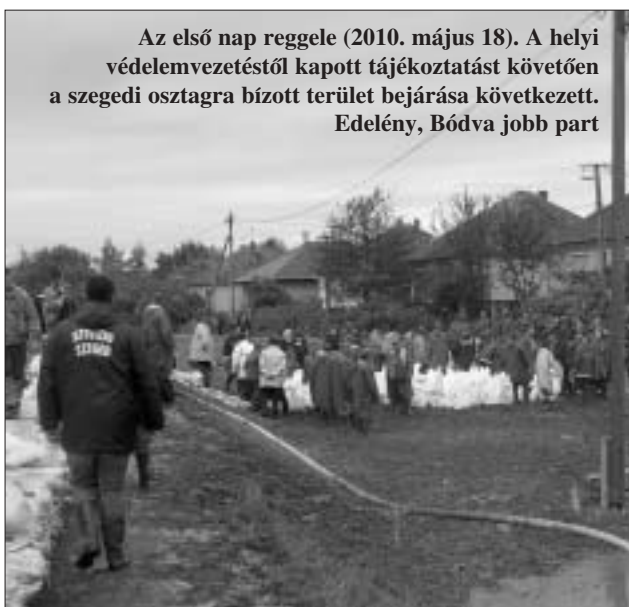
A 6396-OVF sorszámú távmondatnak megfelelően az ÉKÖVIZIG területén szükséges árvízvédekezésre az ATIKÖVIZIG-től átvezényelt 7 műszaki irányító, valamint 25 vízépítési munkás riasztása, munka- és tűzvédelmi oktatása, útbaindítása ismételten megtörtént. Ekkor már az ATIKÖVIZIG működési területén is jelentős belvízvédelmi tevékenység és I. fokú árvízvédelmi készültség volt érvényben, az előrejelzések pedig további áradásokat mutattak az Alsó-Tisza vidékén, így a helyi védelemvezetésnek csak e csökkentett létszámú osztagot állt módjában kivezényelni.

2010. június 2-án 6 óraker ismételen megérkeztünk Edelény városába a Bódva vízfolyás 12,350 fkm szelvényében lévő közúti hídhöz (27-es út). A miskolci vízügyi igazgatóság szakemberei gyors tájékoztatást tartottak: megtudtuk, hogy a korábban megépített ideiglenes védműveket szerencsére nem bontották el, azonban az előrejelzések alapján a nyúláták további magasítása vált szükségessé. Munkaterületünk nem változott, tehát a jól ismert terepen azonnal nekiláttunk a magasítási munkálatoknak. A töltéseken a rendőrség, a honvédség, a katasztrófavédelem, iskolák és egyéb szervezetek által biztosított erők műszaki munkavégzését irányítottuk. A gépjármű-, az anyag- és eszköz-, illetve a létszámellátást a helyi polgármesteri hivatalban felálló központi vezetés koordinálta, amellyel kapcsolatunk folyamatos volt. A munka a mostoha időjárási körülmények ellenére szépen haladt, még aznap mindenhol elkészült a meglévő nyúláták két zsáksoros magasítása.

Nekiláttunk a magasítás megtámasztásának, szélesítettük és bordáztuk a nyúlátákat. A Bódva azonban nem tartotta be a játékszabályokat és másnap délután már világosan látszott: nem elég magas a gát. Szakadó esőben, vizes, egymáson könnyen elmozduló, rendkívül nedves anyaggal töltött zsákokkal fogtunk neki rohamunkában a további magasításnak. Ezen a napon (június 3.) egyetlen gáton lévő embernek sem számított, hogy 18 óraker letelt a szolgálati idő. Dolgoztunk, míg meg nem bizonyosodtunk róla, hogy a kellő magasságot elértük. 23 óra környékén vonultunk pihenőbe, a megfelelő helyettesítés megérkezését követően.

Reggel 6 óraker a területre érkezve szívünkbe markolt a látvány, megváltozott a belváros képe. A jobb parti töltés nyúlátáját ott, ahol az a legmagasabb volt (16 sor), éjszaka 1:30-kor átszakította a Bódva. A honvédség helikopterei big-bag zsákok beemelésével megkísérelték elzárni a szakadást, de a próbálkozást dél körül feladták.

Homlokrakodó kanalába ülve jutottunk át a 27-es főúton keresztirányban átzúduló áradaton a bal partra, ahol azonnal munkába álltunk. A Bódva a szakadások ellenére – ugyanis ekkor már 15 km-rel feljebb, Szendrőnél is meghágtá a gátat – tovább emelkedett és veszélyeztette a bal parti városrészt is. Ez a terület, ha lehet, még nagyobb árvízi kockázatot hordoz, hiszen a domborzat morfológiájának következtében a jobb parttal ellentétben itt nem csak a patakhöz legközelebb eső 2-3 párhuzamos utca, hanem az egész településrész elöntés alá került volna egy szakadás esetén. A helyzetet bonyolította, hogy a töltések vonalazása itt homorú kanyarulatot eredményezett, amelyet a nagy folyási sebességgel

Az első nap reggele (2010. május 18). A helyi védelemvezetésről kapott tájékoztatást követően a szegedi osztagra bízott terület bejárása következett. Edelény, Bódva jobb part

Edelény, Bódva jobb part. A támasztó bordák erősítése rendészeti szakközépiskolások segítségével (Sári Csaba felvételei itt és a következő oldalon)

áramló víz erősen támadott. Rendkívüli igénybevétel alá kerültek így a kanyarulatban megépített nyúláták, hatványozottan figyelnünk kellett a megtámasztásukra.

A küzdelem jódarabig itt is kétéseles volt. Némi könnyebbéget eredményezett az időjárási körülmények kedvezőbbé válása. Három napi megfeszített munka után a vízfolyás engedett a szorításból. Gyorsuló ütemben apadt, így kijelenthettük, a mérkőzés eldőlt, a balpart a miénk maradt.

(Folytatás a 4. oldalon)

Két árhullám a borsodi Edelényben

(Folytatás a 3. oldalról)

Még aznap átvezénylést kaptunk a Hernád torkolatának környékére, ahol az ottani aprófalvak szorultak több-kevesebb segítségre. Két nap elteltével Láng István, az ÉKÖVIZIG működési területére kirendelt Országos Műszaki Irányító Törzs (OMIT) vezetője az ÉKÖVIZIG-hez átirányított társ-kövízige létszámok visszavonását és átszervezését rendelte el részlegesen a helyi védelemvezető egyetértésével. Ennek megfelelően a szegedi osztag védekezésben nyújtott munkáját megköszönve, kontingensünket a munkavégzés alól felmentette és eredeti állomáshelyére visszarendelte.

Az ATIKÖVIZIG személyi állománya június 9-én 22:20 órákor eseménymentes utazást követően állomáshelyére visszaérkezett.

A kontingens tagjai közül többen azonnal, mások egy éjszakai pihenőt követően reggel 6-kor vették fel a szolgálatot saját, jól ismert árvízvédelmi szakaszukon – a Hármaskörös, a Tisza vagy a Maros mentén.

Az árvízi helyzet az elmúlt hetekben megkívánta a védekezésben résztvevő szervezetek összefogását: tudásuk és munkabírásuk legjavát nyújtották. A gyakorlott és jól szervezett osztagok példát mutattak a konstruktív és hatékony együttműködésre. A soha nem látott árhullámok nagy károkat okoztak ugyan Edelényben, de az összetartás eredményeként a bal parti városrész nem került előlétés alá.

Borza Tibor

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter a Kormányzati Koordinációs Bizottság elnökeként személyes köszönetét fejezte ki az árvízi védekezésben tanúsított helytállásért minden közreműködő vízügyi és polgári védelmi szakembernek.

A hazánk több térségét sújtó árvíz elleni küzdelemben résztvevő vízügyi és polgári védelmi szakemberek, rendőrök, tűzoltók, katonák, pénzügyőrök, a büntetés-végrehajtásban dolgozók, polgárőrök kiváló teljesítményt nyújtottak. Állóképességből, szakmai hozzáértésből, emberségből és segítőkészségből jól vizsgáltak.

Összetett, lelkileg és fizikailag egyaránt embert próbáló feladat volt egyszerre visszafogni a vizet, segíteni a mentésben, nyugtatni a kétségbe esett, otthonaikért aggódó családokat.

Fegyelmet munkájukkal megelőzték a még súlyosabb károk kialakulását, a még nagyobb veszteségeket.

Helytállásukért nem csupán az ottani emberek hálásak. Teljesítményüket elismeri a Kormány és az egész magyar közvélemény.

Dr. Pintér Sándor
belügyminiszter

Május 18.: terepszemle a Bódva jobb partján Edelénynél

Rác Miklós, az ÉKÖVIZIG igazgatója köszönetét fejezte ki az ATIKÖVIZIG munkatársainak a Sajó–Hernád–Bódva folyókon levonult rendkívüli árvíz idején nyújtott segítségükért.

A természet szeszélyes, romboló hatalma nyomán kialakult haváriák teljeskörű kezelésére – mint a tapasztalatok mutatják – sajnos, egyetlen szervezet erőforrásai nem elegendőek, az ilyen emberfeletti, nehézségekkel teli helyzetekben csak az összefogás, együttműködés révén lehetnek eredményesek az erőfeszítések. A területünkre kivezényelt Munkatársai szakértelemből, felkészültségéből, elhivatottságból ismételtlen kiválóra vizsgáltak. Az Önök által nyújtott, példaértékű szakmai támogatás jelentősen hozzájárult a legmagasabb szintű, s a lehetőségekhez mérten legeredményesebb védekezés megvalósításához.

Lelkiismeretesen végzett, felelősségteljes munkájukat sokunknak személyesen is sikerült megköszönnöm. Ezúton is szeretném – munkatársaim nevében is – tisztelettel megköszönni a különböző védekezések során megszerzett tapasztalatok átadását, a feladat megoldásához adott tanácsaikat, a védvonalon végzett példamuató munkájukat, hathatós segítségüket.

Rác Miklós
igazgató

Edelény,
Bódva jobb part.
Nyúlgát
a vízoldal felől,
apadó ágba

Köszönik az önkormányzatok...

Számos önkormányzat képviselője, cégek vezetői, magánszemélyek fejezték ki köszönetüket az Alsó-Tisza vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság munkatársainak az elmúlt időszakban a belvízvédekezési munkákban nekik nyújtott segítségért. A következőkben – a teljesség igénye nélkül – e köszönőlevelekből idézünk. (A légifotókat az Atikövizig műszaki ügyelete biztosította.)

„Őszinte köszönetünket fejezzük ki azért a hozzáállásért és gyors intézkedésért, melyet a Deszk-Fehértói főcsatorna kotrása munkáival kapcsolatban tanúsítottak... Még elképzelni is rossz, milyen mértékben növekedett volna a kár, ha nem sikerült volna felgyorsítani a belvíz levezetését és a Marosba emelését gyors intézkedésüknek köszönhetően.

Különösen köszönettel tartozunk azért, mert a nehéz pénzügyi helyzet ellenére nem kényelmes közömbösséggel szemlélték az ellehetetlenülésünket, hanem segítőkészen tettek a dolgukat.

Szeged, 2010. 03. 29.

Annus és Fia Kft., AGER 2000 Kft., Búza Bt., Futura Agro Kft., Fekete Szabolcs, Irsai Olivér, GK Kht., Tisza–Maros Szög Zrt.

„Tisztelt Igazgató úr!

Engedje meg, hogy ezúton is köszönetet mondjak a Kiszombor közigazgatási területére vonatkozó, 2010. február 23. napján kelt I. fokú belvízvédekezés elrendelését követően végzett munkálatok során nyújtott segítőkész munkájukért... Önök segítőkész munkájukkal, a csatornák tisztításával nagymértékben hozzájárultak Kiszombor területének vízmentesítéséhez, a belvíz lefolyásának elősegítéséhez, településünk bel- és külterületének vízvezetéséhez.

Segítő közreműködésüket megköszönve!

Kiszombor, 2010. 03. 29.

Szégvári Ernőné polgármester

„Zákányszék településünk 2010. május végén, valamint június hónap elején a lehullott nagy mennyiségű csapadék miatt súlyos belvízhelyzetbe került.

Kéréssel fordultunk Önökhöz, hogy amennyiben lehetőségük van, nyújtsanak segítséget a kialakult helyzet kezeléséhez, elsősorban szivattyúval.

Kérésünket szinte azonnal teljesítették, mely nagy segítség volt számunkra.

Ezúton szeretném megköszönni a gyors és hathatós segítségüket, mellyel hozzájárultak gondjaink megoldásához.

Zákányszék, 2010. 06. 08.

Matuszka Antal polgármester

Az ATIKÖVIZIG munkatársainak köszönetét fejezte ki még: Szanka Péter (Kömpöc), Bakos István (Battonya), Újvári László (Balástya), Várnai László (Kiskunhalas) polgármester is.

A Fehértó–Majsai főcsatorna kotrása március 14-én
(Priváczkiné Hajdu Zsuzsanna felvétele)

Belvízkár a Maroszugban
(Priváczkiné Hajdu Zsuzsanna felvétele)

Nagymágocs határa fölülnézetből

Derekegyház térsége

Kitüntettek

A Környezetvédelmi Világnap alkalmából június 5-én Budapesten dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter *Környezetünkért* díjat adományozott *Kőfalvi Istvánnak*, az Atikövízig Vízkárelhárítási Osztálya belvízvédelmi ügyintézőjének kiemelkedő tevékenysége elismeréseként. (A képen jobbról)

Ugyanezt a kitüntetést adományozta *Lábdy Jenőnek*, az Atikövízig Vízirajzi és Környezetértékelési Osztálya osztályvezetőjének több évtizedes kiemelkedő környezetvédelmi és vízgazdálkodási munkája elismeréseként. (A képen balról)

Szívből gratulálunk a Kedves Kollégáknak az elismerésekhez! További jó egészséget és jó munkát kívánunk!

Könyvbemutatók

A Vízügyi és Környezetvédelmi Központi Igazgatóság Magyar Környezetvédelmi és Vízügyi Múzeuma (Duna Múzeum) március 31-én a Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeumban tartotta meg a szegedi nagyárvíz történetéhez kapcsolódó, *A Szegedi Királyi Biztosi Hivatal iratai (1880–1883) c.* kötet, valamint a *Duna-mappáció c.* dvd bemutatóját. Köszöntőt mondott *Kóczy-anné dr. Szentpéteri Erzsébet*, az MMKM főigazgatója és *Kóthay László* vízügyi szakállamtitkár. A jelentős szakmai és sajtóérdeklődést kiváltó kiadványok méltó bemutatását igazgatóságunk is segítette.

A Csongrád Megyei Levéltár az 1970-es, Csongrád megyét érintő árvízről, illetve az árvízi katasztrófahelyezetről kiállítással és kötet megjelenésével emlékezett meg. Július 14-én nyílt meg *Az 1970. évi Alsó-Tisza vidéki árvíz emlékezete c.* kiállítás, melyet *dr. Hoffmann Imre* vezérőrnagy, az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság helyettes főigazgatója nyitott meg.

Az évfordulós kiadvány az *Emlékkötet az 1970. évi Maros és Alsó-Tisza vidéki árvízről* címet viseli. A könyvbemutatón az MTA Hidrológiai Bizottságának elnöke, a 40 évvel ezelőtti alsó-tiszai védekezés meghatározó személyisége, *dr. Vágás István* akadémikus személyes emlékeit osztotta meg a megjelentekkel.

A kötet megjelenését az Atikövízig is támogatta. A kiállítás anyaggyűjtésében segítséget nyújtott a szerzőknek az igazgatóság Vízügyi Történeti Emlékhelyének széles körű dokumentumgyűjteménye.

Nagyszöllősi Nóra

Rendezvények a Föld Napján

A szegedi Rendezvényház Nonprofit Kft. szervezte április 22-én a szegedi Móra parkban a *Föld és Könyv Napja* rendezvényt, ahol a gyerekeket zöld játszótér, aszfalrajzverseny, korisuli és akadályverseny várta. A helyszínen az egész napos színpadi műsorok mellett kiállítók és kézművesek fogadták a rendezvényre kilátogatókat. A programokon a részvétel ingyenes volt.

Igazgatóságunk Zöld Pont irodája is részt vett a Stefánián megrendezett akadályverseny lebonyolításában, az egyik állomását mi képviseltük. A standunkhoz érkező gyerekeknek 13+1 „fogós” kérdést kellett megválaszolniuk, majd pontoztuk teljesítményüket. Reméljük, a gyerekek is olyan jól érezték magukat, mint mi és sikerült felhívni a figyelmüket a környezetvédelem fontosságára és a Föld védelmére. (Fotók: ifj. Nagy Ferenc)

Paku Beáta–Vidács Livia

Bemutatkozik:**Tóth Szabolcs**

Tóth Szabolcs vagyok, 1984-ben születtem Szegeden. Családi állapotom e sorok olvasásakor már nős. Középiskolai tanulmányaimat a szegedi Széchenyi István Gimnázium és Szakközépiskola környezet- és vízgazdálkodási osztályában végeztem, majd technikus képeztést is ott szereztem.

2003-ban egyenes út vezetett a bajai Eötvös József Főiskola műszaki és gazdálkodási fakultása építőmérnöki szakára, ahol kellemes éveket töltöttem el.

Az Erasmus-programnak köszönhetően 2007 januárjában lehetőségem adódott fél évig a dániai Horsens város egyetemén térinformatikát és szakmai angol nyelvet tanulni. E fél év után már csak a szakdolgozatírás maradt hátra a bajai főiskolán. Ezzel párhuzamosan munkát kaptam a főiskola Vízépítési és Vízgazdálkodási Intézetében, ahol hidraulikai és hidrológiai gyakorlatok megtartása volt a feladatom.

2009 augusztusa elején adódott a lehetőség, hogy az igazgatóság Vízkárelhárítási Osztályán árvízvédelmi ügyintéző munkakört töltsék be.

Mindennapi munkám során a Hódmezővásárhelyi Szakasztechnika területi referenseként az érintett terület ügyeivel és a védelmi tervek aktualizálásával foglalkozom. Szabadidőmben rendszeresen futok, kerékpározok, érdekel a számítástechnika világa. Érdekességként és jövőbeli

félreértések elkerülése végett jelezném, hogy (egypetéjű) ikerestvérem révén képes vagyok egy időben két helyen tartózkodni. Így eshet meg, hogy egyik nap szőke, másik nap barna leányzóval mutatkozom, vagy „munkaidőben” a Szegedi Vízmű autójával rohagolok a városban...

Néhány gondolat az öntözésről

A Magyar Hidrológiai Társaság Bács-Kiskun megyei Területi Szervezete és Mezőgazdasági

Vízgazdálkodási Szakosztálya – régi hagyományt folytatva – idén áprilisban is megrendezte a néhány éve dr. Szalai Györgyről elnevezett kerekasztal-megbeszélést Kunszentmiklóson.

Ezúttal az öntözés helyzete volt a téma, különös tekintettel a gazdaságossági kérdésekre.

A vitaindító előadást dr. Szilárd György címzetes egyetemi docens, az Országos Vízügyi Hivatal nyugalmazott főosztályvezetője tartotta. A tanácskozáson résztvevő szakemberek a kerekasztal-beszélgetés kitűzött céljainak megfelelően megvitatták az öntözés visszaesésének, illetve az öntözésre berendezett területek alacsony kihasználtságának okait, és személyes tapasztalatok alapján javaslatokat tettek a kedvezőtlen folyamatok holtpontról való elmozdítására. A vitában elhangzott hozzászólásokban a következőket tartottam fontosnak megjegyezni:

Mivel ma is érvényes Dégen Imre egykori vízügyi államtitkár megfogalmazása, miszerint az öntözés a vízgazdálkodás legvitatottabb szakterülete, nagyon indokolt a kérdéskör minél többoldalú elemzése, az érintett ágazatok és szakemberek együttműködése és közös munkálkodása a helyzet javítására.

Az öntözés nagyarányú visszaesésének fő oka az, hogy az 1990-es évek elején a „rendszerátállással” jórészt megszűntek a nagybirtokok, s így a nagyüzemi öntözőtelepek is.

Az öntözött területek csökkenése még feltűnőbb akkor, ha az öntözési adatsort az egyes évek aszályosságát jellemző aszályindex országos átlagával vetjük össze, ugyanis az növekvő tendenciát mutat.

Az öntözést elsősorban a nagyüzemekben lehetne nagyobb területre kiterjeszteni, de az öntözés a kisüzemekben is hatékony eszköz a termelés mennyiségi és minőségi fokozására, a terméshibátlan növelésére. Itt mégis több szempontból mások az öntözésre berendezkedés feltételei és alkalmazandó módszerei, ezért fontos lenne

mindkét üzemtípus számára a legjobb megoldások kifejlesztése és alkalmazása.

Való igaz, hogy az öntözés a jó termőhelyi adottságú területeken a legeredményesebb, de nem szabad teljesen figyelmen kívül hagyni a valamivel gyengébb adottságú területeket sem, mert sajátos körülmények esetén ezeken is érdemes öntözni. Homokvidékeken (pl. a Duna–Tisza közi hátság) kertészeti kultúrák esetében az öntözés szinte nélkülözhetetlen, de a kötöttebb talajú, esetleg szikes területek legelőinek öntözése is gazdaságos lehet, ha ahhoz felhasználnánk a visszatartott belvizeket és az egyéb helyi vízforrásokat (persze ha a legelőöntözést az állattenyésztés fejlesztése szükségessé tenné).

Az öntözéses gazdálkodás fejlesztésének megalapozása megérné egy átfogó országos öntözésfejlesztési tervet, amelynek mindenképpen a mezőgazdasági és élelmiszeripari stratégiára, sőt, egy átfogó vidékfejlesztési stratégiára kellene épülnie. Az öntözés kérdését ezekből kiragadva, azaz önállóan nem lehet kezelni.

Pálfai Imre

A cél a csongrádi partfal rekonstrukciója és a mederrézsű állékonyságának növelése

KEOP-2.1.1/2F/09-2009-0004

Mintegy másfél milliárd forintos támogatásból folytatódik Csongrád város árvízvédelmi fejlesztése.

A Környezet és Energia Operatív Program keretében, 100 százalékos támogatási intenzitással megvalósuló projektről e sorok írója tartott sajtótájékoztatót (alsó kép) május 20-án Csongrádon. A projekt révén megoldottá válik Csongrád város belterületének, valamint a mélyártéri területen fekvő környező települések árvízi biztonsága.

Az elmúlt években a Tiszán levonult rendkívüli árvizek nem kívánt hatást gyakoroltak a védművekre, tovább rontva azok állapotát, még jobban veszélyeztetve a víz mentén élők élet- és vagyonbiztonságát. Az elmúlt évek árvizeinek hatására a töltés közvetlen előterében több helyen partbecsúszás keletkezett. Ezek a megcsúszások az árvízvédelmi biztonságot már közvetlenül veszélyeztetik. A vízügyi adatközlési infrastruktúra is hiányosságokkal küszködik, ezért fejlesztésre szorul.

A KEOP 2007–2013-as programozási időszakában lehetőség nyílt az állami tulajdonú árvízvédelmi művek fejlesztésére kétfordulós pályázati konstrukció keretében. Az említett problémák megoldására az

Rekonstrukcióra érett a csongrádi partfal

Alsó-Tisza vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság projektjavaslatot nyújtott be, mely támogatást is nyert az első fordulóban, 100 százalékos támogatási konstrukcióban.

A projekt megvalósítási szakaszára vonatkozó pályázat 2010 januárjában nyert támogatást.

A támogatás összege 1.545.222.075 Ft, amelyet a Kohéziós Alap és a Magyar Köz-

társaság költségvetése társfinanszírozásában biztosít, s az Európai Unió támogatásával valósul meg a projekt.

A projekt megvalósítása során 683 fm hosszban parapetfal, valamint rézsűburkolat épül. A 2006-os árvíz során két helyen is megcsúszott rézsű a töltés meredeksége, a mederkimélyülések és annak keskeny parti sávja miatt továbbra sem megfelelő állékonyságú, kőszórásos megerősítést kap.

A partfal rekonstrukciójával egyidejűleg az operatív kárelhárítási tevékenységek nagyobb időelőnyének növelése érdekében a távjelző rendszer is kiépül.

A projekt a hírközlési hálózat fejlesztésével, távközlési és informatikai eszközök, szoftverek beszerzésével egészül ki, így a mára elavult árvízvédelmi analóg rendszert digitális váltja majd fel.

A projekt az árvízvédelem legjobb gyakorlatának ajánlásait szem előtt tartva, az árvízi biztonság növelését és az árvízi kockázatok csökkentését tűzte ki célul a Csongrádi öblözetben élő emberek és javaik, valamint az ipari és gazdasági létesítmények és a projekt hatásterületén fekvő mezőgazdasági területek védelme érdekében.

A műszaki ütemezés szerint a kivitelezés legkorábban 2010 augusztusában kezdődhet meg, a projekt befejezése 2012. január-ra várható.

Frank Szabolcs
projektmenedzser

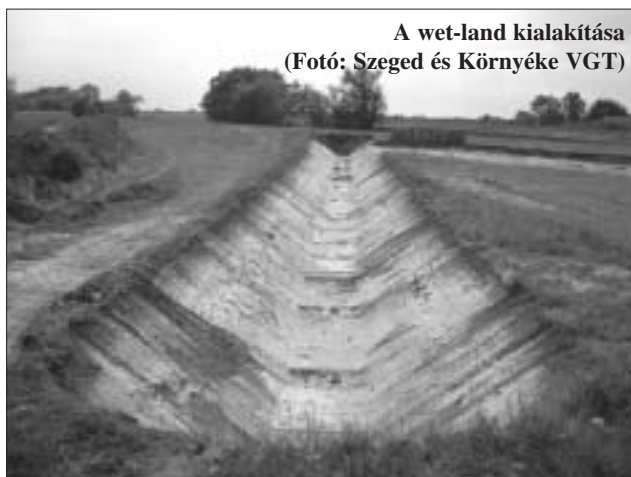

Fotó: Rádió 7

Vízvisszatartás a Nagyszéksós-tó vízrendszerében

Kóthay László a sajtótájékoztatón
(Fotó: Fiala Károly)

A wet-land kialakítása
(Fotó: Szeged és Környéke VGT)

DAOP-5.2.1/D-2008-0001

Közel 171 millió forintos támogatásból megvalósult a Nagyszéksós-tó vízrendszerének komplex vízvisszatartási programja a Dél-alföldi Operatív Program keretében. Az elkészült munkákról április 30-án Kóthay László vízügyi szakállamtitkár tartott sajtótájékoztatót a Nagyszéksós-tói Turisztikai Központban. A megvalósult beruházás biztosítja a nyolcezer lakosú Mórahalom számára a megfelelő kapacitású csapadék- és belvízelvezetési infrastruktúrát, a Nagyszéksós-tó rekonstrukciója révén pedig lehetővé vált az értékes vizes élőhelyek természetes állapotának fenntartása.

A Duna–Tisza közti homokhátság hazánk aszályokkal és vízhiányokkal leginkább sújtott területe. A dél-alföldi régióban a víztöbblettel, a belvizekkel, illetve a vízhiánnyal jellemezhető időszakok egyaránt gondot okoznak. A projekt által érintett homokháti kistérségben a vízhiány következtében a vízkészletek lecsökkentek (a talajvízszintek lesüllyedtek, csökkent a felszíni lefolyás), a szikes élőhelyek vízellátottsága nem megfelelő. Ezen belül a délkeleti lejtőn elhelyezkedő homokháti kistérség veszélyeztetettségét jelentősen fokozza, hogy ott hagyományosan magas színvonalú agrárkultúra honosodott meg.

A vízhiány következtében a területen megindult a kiemelkedő értékű természeti és épített környezeti elemek degradációja, a károsodás érinti a Mórahalom közelében elterülő 125 hektáros Nagyszéksós-tót is.

A problémák megoldására az Ativíz – az INTERREG pályázati források felhasználásával – komplex fejlesztési tervet dolgozott ki, a megvalósítást az ÚMFT regionális pályázati forrásai segítették. Az igazgatóság pályázatot nyújtott be a Dél-alföldi Operatív Program forrásaira a „Komplex vízvisszatartási akcióprogram a Nagyszéksós-tó vízrendszerében” c. projekt megvalósítására. A DAOP kiemelt projektje közel 171 millió forintba került (a teljes összeget a DAOP biztosította).

A projekt helyszíne a Mórahalomtól délkeletre elhelyezkedő Nagyszéksós-tó és a csatlakozó vízrendszerek, amelyek a város és a környező települések mindennapi életének meghatározói.

A Széksóstói főcsatorna két irányba továbbítja a városból érkező vizeket. Délre, Szerbia felé a Vereskereszt–Madarasztó főcsatornán keresztül, délkeletre a Széksóstói főcsatornán keresztül a Nagyszéksós-tói tározóba, onnan a Széksóstó főcsatorna alsó szakaszának közbeékelődése után, a Paphalmi főcsatornán keresztül

a Gyálai Holt-Tiszába. Szerbia felé a vízelvezetés kapacitása nem volt kielégítő, s amikor a projekt megvalósítása során a belvízelvezető rendszer egy részének rekonstrukciója megtörtént, s a vízhálózati elemek egy része átépült, növekedett ezáltal a vízelvezető rendszer kapacitása.

Ennek a vízelvezetési útvonalnak meghatározó eleme a Nagyszéksós-tó területén kialakult tározó, amely mintegy 1,2 millió m³ fölös víz befogadására és tározására alkalmas.

A nagyszéksós-tói tározó több évszázada fennálló vizes élőhelyeinek fenntartása nehézségekbe ütközik, a globális felmelegedés következtében ugyanis a vízhiányos időszakok egyre gyakrabban és egyre hosszabban jelentkeznek. Az elhúzódó aszályos időszakokban a vízi ökoszisztémák életfeltételei jelentősen leromlanak, csökken a terület biodiverzitása.

A vízhiányos időszakban biztosítani kell a vizes élőhelyek fenntartásához szükséges vízpótlást, erre is megoldást nyújt a megvalósult projekt. A mórahalmi szennyvíztisztítóból egy újonnan megépített nyomócső segítségével a térségben keletkező, kelően megtisztított használt vizeket eljuttatják a tóba, ezzel megoldva a szükséges vízpótlást, így megmenthetők a nagyszéksós-tói tározó vizes élőhelyei. A fejlesztés során a szennyvíztisztítóból érkező víz utótisztítására szolgál egy kialakított wet-land.

A területet érintő egyéb fejlesztési lehetőségek között említendő, hogy előkészítés alatt van a homokháti térség vízpótlási rendszerének kiépítése, amelynek megvalósítását az Atikövízig szintén uniós forrásból tervezi.

A homokháti térség vízpótlási rendszerének tervezési munkáira a KvVM mintegy 42 millió forintos beruházási keretet biztosított az igazgatóság számára.

A homokháti vízpótló rendszer létesítési engedélyezési tervdokumentációja elkészült, a vízjogi engedély megszerzése megtörtént. A rendszert a DAOP pályázati források igénybevételeivel tervezzük megvalósítani 2010–2012 között. A beruházás tervezett összege 2,1 milliárd forint.

A projekt adatai:

Összköltsége: 170 999 917 Ft (100 %-os támogatás intenzitás)

Támogatási szerződés aláírása: 2008. augusztus 29.

Támogatási szerződés hatálybalépése: 2008. december 1.

A kivitelezés ideje: 2009. április–2009. november 30.

Záró dokumentáció benyújtásának dátuma: 2010. június 15.

Kedvezményezett: Alsó-Tisza vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság

Dr. Kozák Péter
projektmenedzser

Vízkárelhárítási továbbképzés mongol szakembereknek

Május 25-én hét tagú mongol delegáció látogatott el az igazgatóságához. A vendégek május 24–28 között tartózkodtak Magyarországon. Ezalatt meglátogattak több környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságot is (Adukövíz, Kötikövíz, Fetikövíz és Ékövíz).

A körút második állomásán, az Alsó-Tisza vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóságon a továbbképzés témája a vízkárelhárítás volt.

Dr. Kozák Péter, a Vízyűjtőfejlesztési Osztály osztályvezetője és Tóth Szabolcs, a Vízkárelhárítási Osztály árvízvédelmi ügyintézője kapott felkérést, hogy tartsanak előadást a mongol delegációnak magyar nyelven, szinkrontolmács segítségével.

A vendégeket dr. Dobi László igazgató fogadta az Atikövíz központjának Vásárhelyi Pál termében, ahol a szívélyes üdvözlést bevezető követte. Az igazgató bemutatta az igazgatóság résztvevőit, valamint működési területét és munkáját.

Majd Nagyszöllősi Nóra PR-munkatárs ismertette a vendégek aznapi szakmai programját, valamint átadásra kerültek a delegációnak szánt, az Atikövízet bemutató ajándécsomagok is. A vendégek örömmel fogadták, s viszonzták a gesztust.

A mongol fél részéről Tserendorj Erdenechuluun, a Mongol Nagykövetség tanácsosa mutatta be kollegáit és látogatásuk célját.

Az előadások előre meghatározott koncepció szerint zajlottak.

Dr. Kozák Péter „Árvíz elleni védekezés a nagyvárosokban”, és „A Homokhátság problémái” címmel tartott előadást. Őt Tóth Szabolcs követte, a Vásárhelyi Terv Továbbfejlesztéséről tartott előadást a delegáció résztvevőinek.

A mongol szakemberek érdeklődve figyelték a tartalmas, érdekes prezentációkat, melyek végén – az elhangzottak iránt érdeklődve – szakmai kérdéseket tettek fel az előadóknak.

A szakmai részt követően könnyedebb programok következtek. Először az igazgatóság Vízügyi Történelmi Emlékhelyén tettünk látogatást vendégeinkkel, ahol Miklós János kollégánk közreműködésével szakszerű tájékoztatást kaptak a delegáció tagjai a múlt vízügyes kincseiről.

Innen a Szent István téri víztoronyba érkeztünk, ahol Tóth László, a Szegedi Vízmű Zrt. ivóvíztermelési üzemvezetője tartott rövid előadást a víztorony múltjáról, jelenéről, jövőjéről. Az ismeretét követően a torony kilátójából csodálhatták meg a vendégek Szeged gyönyörű panorámáját.

A delegáció Mongóliába való szerencsés visszaérkezése után Tserendorj Erdenechuluun tanácsos telefonon fejezte ki köszö-

Dr. Dobi László (a bal szélen) tájékoztatja a vendégeket

tét (az egész delegáció nevében) igazgatóságunknak, a prezentációkat tartó kollégáknak a szíves fogadtatásért, a szakmai előadásokért, a színes programokért, melyek a mongol kollégák számára rendkívül hasznosnak bizonyultak.

N. N.–T. Sz.

Jobbra középen: dr. Kozák Péter előadása;
jobbra lent: Tóth Szabolcs beszélt a VTT-ről;
balra lent: a vendégek érdeklődők voltak
(Fotók: Nagyszöllősi Nóra és Tóth Szabolcs)

Hidrometeorológiai helyzet 2010 júniusában

A 2009 októberétől tartó csapadékbő időjárás júniusban is folytatódott. 2010 júniusában működési területünkön a lehullott csapadék mennyisége 197,5 mm (Csengele csat. órh.) és 46 mm (Öcsöd gátórh.) között alakult. A működési területünk délkeleti, Maros menti részén és Csengele térségében volt a leghesebb csapadéktevékenység. A területi átlagérték 110,6 mm volt, amely 61,6 mm-rel (126 %-kal) haladja meg a havi sokéves átlagot. A hidrológiai évben mért csapadék július hónapig már mintegy 10 %-kal meghaladta az egész éves csapadékatlagot.

A hónap első felének hőmérsékleti adatai 5–10 °C fokkal meghaladták a júniusi átlagértékeket. A hónap második felében hirtelen lehűlés következett be, amikor is 10 fokot estek a napi max. és min. hőmérsékletek is. Júniusban a hónapra nem jellemző szeszélyes időjárás jellemezte vidékünket gyakori záporokkal, heves zivatarokkal, felhőszakadással, jégesővel tarkítva. A hőmérsékletek 11–35 °C között alakultak, időnként meghaladva a hőségnap és forró nap kategóriát. A napos órák száma (239) átlagon aluli volt, 35 órával (13 százalék) maradt el az ilyenkor megszokottól.

A Tisza jobb oldali mellékfolyóin májusban kialakult rendkívüli árhullámokat az újabb és újabb csapadéktáplálás hatására júniusban újabb követte. A felső szakaszok árvizei, egymást beérve, a Tisza középső szakaszát magasabb készülségi szintek

főle emelték, Tokaj alatt III. fok körüli magasságba.

A hónap során lehullott csapadékok rendkívüli, LNV feletti árvizeket okoztak a Hernádon, a Bódván és a Sajón is. A Bodrogon III. fok fölötti árhullám vonult le. A Felső-Tisza árhulláma a Közép- és Alsó-Tiszán is végig magas, III. fokú készülségi szinteket meghaladó vízállásokat eredményezett egészen Mindszentig.

A Körösök árhulláma a Hármas-Körösön, Gyománál a II. fokú készülségi szintet tetőzött. Szarvasnál a vízállás meghaladta a II. fokú készülségi szintet (700 cm).

A júniusi csapadéktevékenység hatására a Maroson is kisebb árhullám vonult le, meghaladva az I. fokú árvízvédelmi készülséget.

A talajvíztükör a Körös–Maros köze legnagyobb részén, a Duna–Tisza köze délkeleti peremvidékén 100–200 cm közötti terepszint alatti mélységben helyezkedett el. E tájegységeken belül egyes kisebb körzetekben a terepszintet is megközelítette, illetve fölé emelkedett.

Júniusban a síkvidékek szinte mindegyikén tovább emelkedett a talajvízszint. A Körös–Maros köze nyugati felén 50–75 cm közötti, a Duna–Tisza köze hátsági térszínein, a Körös–Maros köze csaknem egészén 25–50 cm közötti emelkedések voltak jellemzőek.

A rendelkezésre álló adatok szerint országos területi átlagban 2010 júniusában a

síkvidékek talajvízszintje a 2010. május havi középértéknél mintegy 30 cm-rel magasabban helyezkedett el.

A talajvízszint-süllyedéssel érintett területek kiterjedése júniusban tovább csökkent. A legjelentősebb – 200 cm-t meghaladó – eltérések továbbra is a Duna–Tisza köze legmagasabb térszínein helyezkednek el. A hátság alacsonyabb tengerszint feletti magasságú térszínein – a jelentős utánpótlódás következtében megmutatkozó emelkedés után – az északi és a déli, számottevő süllyedésekkel érintett területek közvetlen kapcsolata megszűnt. Az úgynevezett nyeregárok – a rendelkezésre álló adatok szerint – 0–25 cm közötti különbség mutatkozik.

A viszonyítási időszak átlagánál számottevően magasabb (helyenként 150 cm-t meghaladó) talajvízszint a Tisza völgy síkjához kapcsolódó korábbi árterületeken mutatkozott. A Maros-hordalékkúp egyes körzeteiben 75–100 cm közötti változások mutatkoztak. A Duna–Tisza közén a hátsági peremterületeken, valamint a Körös–Maros köze délnyugati részén 50–75 cm közötti, illetve jellemzően ennél kisebb változások alakultak ki.

A talajvízszint a síkvidékek területi átlagában júniusban az 1971–2000 közötti időszak június havi átlagértékénél ~50 cm-rel magasabban helyezkedett el.

2010. június végén a talaj legfelső (0–20 cm-es) rétegének nedvességtartalma működési területünkön az egy hónappal korábbi állapothoz képest kissé csökkent. A jellemző telítettségi értékek 80–95 százalék között alakultak.

A 20–50 cm-es talajrétegek nedvességtartalma az egy hónappal korábbi állapothoz képest ugyancsak alacsonyabb volt, jellemzőek voltak a 65–85 százalék közötti telítettségi értékek. A rendelkezésre álló adatok szerint az 50–100 cm közötti talajréteg nedvességtartalma júniusban alig változott, az egy hónappal korábbi állapothoz hasonlóan a telített állapotot elérő, vagy azt erősen megközelítő telítettségi értékek voltak a jellemzőek.

A tavaszi belvízi helyzet júniusban is csak lassan javult, sőt, a heves és tartós csapadéktevékenység helyenként újabb belvízelöntéseket generált. A Tisza és mellékfolyóinak magas vízállása, a csapadékos időjárás és a belvizek összegyülekezése miatt a belvízcsatornák gravitációs levezetése júniusban nem volt lehetséges. Erre tekintettel és a szivattyútelepek védelme, s a főcsatornák vízszintcsökkentése érdekében az összes belvízvédelmi szakaszon, valamint az érintett szivattyútelepeken I., II., illetve III. fokú belvízvédelmi készülség volt érvényben a hónap során.

Kiss Csongor

Időszak	Atvízig területi csapadék (mm)						
	maximum		minimum		átlag		
	helye	helye	sokévi átlaghoz viszonyított				
tárgyhavi	197,5	Csengele cs.órh.	46	Öcsöd gh.	110,6	226	61,6
nov. 1-től	–	–	–	–	628	264	390,8

Vízmerce	Tárgyhavi felszíni vízállás (cm)						
	maximum		minimum		közép		
	dátum	dátum	mederteltség (%)	eltérés			
Tisza, Szeged	836	06. 27.	656	06. 01.	768	84	512
Maros, Makó	423	06. 26.	170	06. 01.	270	51	167
Körös, Szarvas	770	06. 25.	625	06. 01.	734	80	245

A táblázatban az „eltérés” az eltérést jelöli a sokéves havi átlagtól

Talajvízkút		Tárgyhavi közepes talajvízállás (cm)		
száma	helye	terep alatt	változása az elmúlt hónaphoz viszonyítva	eltérés a sokéves havi átlagtól
002318 (453)	Hódmezővásárhely	-218	69	96
02332 (473)	Mezőhegyes	-213	30	131
002357 (831)	Kiskunfélegyháza	-103	24	10

WATER CoRe konferencia Zaragozában

„Vízhiány és aszály, szoros együttműködés az európai régiók között” – ezt a címet adták annak az INTERREG IVC pályázati kiírásban indított nemzetközi projektnek, amelyben Hessen tartomány Környezetvédelmi, Energetikai és Mezőgazdasági Minisztériuma mint vezető partner vesz részt 13 partnerrel az oldalán. Az Atikövízig mellett több ország regionális intézménye csatlakozott a kezdeményezéshez Franciaországból, Olaszországból, Spanyolországból, Hollandiából és Romániából. A pályázat nyert és a támogatási szerződést a wiesbadeni vezető partner, illetve az EU képviselőjében a JTS (Joint Technical Secretariat) képviselője írta alá idén február 23-án. A projekt mintegy 2,5 millió eurós költségvetéssel gazdálkodhat 85 százalékos ERDF-támogatás mellett.

A projekt első, minden partnert érintő hivatalos találkozáját, amelyet futball nyelven „kezdőruzásnak” hívnak (kick off meeting), 2010. április 25–27. között rendezték meg a spanyolországi Zaragozában. A házigazda szerepét betöltő Aragóniai Környezetvédelmi Minisztérium (Ministry for Environment of the Government of Aragon) által rendezett konferencia rendkívül jól szervezett és szakmailag is hasznos esemény volt.

A 7 országból delegált mintegy 40 szakember közel két napon keresztül tanácskozott az Európai Uniót is egyre súlyosabban érintő vízhiányról, illetve aszálystratégiai kérdésekről.

A nem titkolt klimatikus változások, a globális felmelegedés, a szélsőséges időjárási elemek, amelyek egyre súlyosabb aszályokat okoznak, fenyegetést jelentenek Európa lakosságára. A szakértőknek, valamint a politikai döntéshozóknak együtt kell működniük a vízhiány által előidézett veszélyeztettség csökkentése érdekében. Maga a konferencia helyszíne is jó példával szolgált, hiszen az Ebro folyó vízgyűjtője száraz, arid területen fekszik és a vízellátás megoldása sok gondot okoz a nyári időszakban.

A rendezvényen a WATER CoRe partnerek elsőként bemutatták intézményeiket és szerepüket a projektben. Ezt követően az aragóniai tartomány minisztere, Alfredo Boné, a vezető partner képviselője és a partnerintézmények vezetői – közöttük dr. Dobi László igazgató – aláírásukkal szentesítették elkötelezettségüket a projekt céljai mellett. Megalakult a projekten belül a parlament szerepét betöltő ún. „presidium” és a végrehajtásért felelős kormány, a „steering committee”. Ez utóbbi szervezetben igazgatóságunkat dr. Kozák Péter képviseli.

A konferencia folytatásaként megalakult a három munkacsoport (working groups), amelyekből az első a projekt management, a második a kommunikációs stratégia, s a harmadik a szakmai feladatok ellátásáért felel. Mindhárom csoport munkájában te-

vékeny szerepet kap igazgatóságunk, de legfőképp a szakmai műhelyek munkájában vállaltunk sok szerepet. E munkacsoportok a következő feladatok köré szerveződtek: WGA – a vízgazdálkodás hatékonyságának javítása a vízigény oldaláról nézve; WGB – aszálymenedzsment; WGC – a klímaváltozás hatása a vízgazdálkodásra; WGD – a lakosság részvételének és tudatosságának erősítése az aszályval és víztakarékossággal kapcsolatban.

Az együttműködés egyik végterméke az a „best practice handbook” kiadvány lesz, amely konkrét gyakorlati példákon keresztül ad praktikus útmutatást a helyi, illetve regionális szektorban működő szakembereknek, intézményeknek. Az európai vízgazdálkodás különböző területein tevékenykedő szakembergárda által összeállított dokumentáció megalósult, a gyakorlatból vett példaértékű projekteken alapul. Ezen ajánlások gyűjteménye „a legjobb ötletek” továbbadását, terjesztését tűzte ki célul Európa különböző régiói között. A jelenleginél szorosabbra kell fűzni az aszálystratégiával foglalkozó szakemberek együttműködését, a „buying-selling” elv követése mellett át kell adni azt a tapasztalatot és tudást, amellyel rendelkezünk, de nem volt platform, ahol az együttműködés megvalósulhatott volna.

Erre teremt majd lehetőséget a WATER CoRe projekt website-ja és „e-learning” modulja, ahol a szakemberek és érdeklődők egyaránt tapasztalatot cserélhetnek egymással, s ezek egyúttal jó alapot biztosítanak a jövőbeni sikeres és hasznos kooperációnak. A dél-alföldi régiót képviselő Atikövízig már befejezett projektek tapasztalatait, illetve az aszály kérdéskörével kapcsolatos tudományos eredményeit (pl. PAI) osztja meg az európai régió többi szereplőjével, s várakozással tekint az aszálystratégia kérdésével foglalkozó régiók gyakorlatának megismerése felé.

További információ:

<http://watercore.aragondigital.es/default.asp>

Frank Szabolcs

VÍZPART

Az Alsó-Tisza vidéki Környezetvédelmi
és Vízügyi Igazgatóság lapja
Megjelenik negyedévente

Szerkeszti: a szerkesztő bizottság

Elnöke és felelős kiadó:

dr. Dobi László

Felelős szerkesztő: Pálffy Katalin

Szerkesztők: Nagyszöllősi Nóra,

Priváczkíné Hajdu Zsuzsanna

Szerkesztőség: H-6701 Szeged, Pf.: 390

6720 Szeged, Stefánia 4.

Tel.: 36/62/599-599; Fax: 36/62/599-555

E-mail: n.nora@atikovizig.hu

Nyomás: „NORMA” Nyomdász Kft.,

Hódmezővásárhely

F.: ATIKÖVÍZIG
6720 Szeged, Stefánia 4.
6701 Pf. 390

DÍJ HITELEZVE
SZEGED I.
Megyei Postahivatal
6701

NYOMTATVÁNY